

et Par andre mindre Bemærkninger til mig, som jeg maa svare paa. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at jeg kunde være med til at drage et Skel ved de 10,800 Kroners Ejendomsskyld. Jeg maa der henvise til, hvad jeg sagde i mit Foredrag i Gaar. Det ærede Medlem har vistnok ikke hørt det, thi ellers vilde han forstaa, at jeg kunde slutte mig til Lovforslaget ikke af principielle Grunde, men fordi Besidderne af de mindre Brug, som i nogen Maade mere har været Forbrugere under Krigstiden, end de har været Producenter, har faaet Vanskeligheder med en Del af deres Produktion. Derfor er det berettiget at udelade dem, naar der er Tale om Krigsskat. Endvidere har de gennem de to sidste Skyldvurderinger været satte for højt, dels fordi der har været stærkere Efterspørgsel efter deres Ejendomme som Følge af den stærke Befolkningsstilvækst og dels som Følge af, at Ejendomsskylden har den Svaghed, at den tager Bygningerne med, og der er et forholdsvist større Kompleks af Bygninger til mindre end til større Brug.

Saa spørger det ærede Medlem, hvorledes jeg kan skønne, at den højere Skat skal tjene til at holde Priserne lavere og dermed gøre disse Folks Stilling gunstigere. Jeg synes, det er ret iøjnefaldende. Man maa vel gaa ud fra, som givet, at en Ejendoms Brugsværdi baseres paa det Nettooverskud, som Ejendommen giver, og dens Handelsværdi i Almindelighed paa dette Nettooverskuds Kapitalisering. Naar nu dette Nettooverskud stiger, hvad der regelmæssigt har fundet Sted i de sidste 15 Aar, stiger Ejendomsprisen, det vil sige, alle de yngre, som køber, maa betale mere i Rente til de ældre, som har været Sælgere, og til de større, som har haft mere, end de har haft Brug for. Hvis Staten tager en Del af dette Nettooverskud, hvad jeg her er Talsmand for, betyder det, at Køberen kommer til at betale noget mindre i Renteafgift, thi den Del af Nettooverskuddet, som Staten tager i Form af Skat, regnes ikke med ved Kapitalisering til Handelspris, det er forlods taget som Udgift. Saa siger det ærede Medlem fra Fuglebjerg, at den paagældende kommer til at betale lige meget; han skal blot betale en Del i Skat og en anden Del i Rente. Dette er meget rigtigt, men den Del, han betaler i Skat, betaler han ikke til Privatmænd, han betaler den ind i Statskassen, og en Finansminister vil da være i Stand til at kvittere for andre Skatter, nemlig for Forbrugsskatter, Told-

skatter og Beskyttelsesskatter, og det er deri, det dobbelte Formaal med Skatten ligger, ligesom Spekulationen i Jorden vil høre op, naar man er udsat for, at Staten tager de stigende Værdier.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Nybjerg: Vi hørte, da det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Wilmann) nys havde Ordet, at han var blevet meget forbavset over, at Landmændene havde saa smaa Indtægter, som Finansministeren havde nævnt. Han blev saa meget mere forbavset over disse smaa Indtægter, som han var i Besiddelse af et Regnskab, der viste, at Landbrugere havde kolossalt store Indtægter. Nu skal det ikke nægtes — det behøves ikke, det gør vi aldrig —, at Landbruget har haft gode Tider i det sidste Par Aar. Selvfølgelig er der uhyre Forskel, man kan ikke bruge et Landbrug som Maalestok for et andet, men noget af det mest beklagelige er, naar Folk, som ikke har ret meget Begreb om Landbrug, giver sig til at kritisere og være vejledende for Landbrugere, og det er jeg overbevist om, at det ærede Medlem ikke har; hvis han havde haft det, vilde han ikke møde op med dette meningsløse Regnskab, det har saare lidet eller intet med Landbrug at gøre, det er et Fabriksregnskab, som en Skræder eller Skomager lige saa godt kunde opstille. Det gaar ud paa, at den paagældende har købt fremmede Raavarer eller Varer, som er avlede her i Landet, og omsat dem i dyriske Produkter og derved tjent mange Penge, men det har slet intet med Landbrug at gøre. Jeg kender mangfoldige Landbrugsregnskaber, og de viser, at Landbrugets Indtægter er steget kolossalt; dette viser sig ogsaa gennem Skatten, men der er himmelvid Forskel paa Landbrug; der er noget, som hedder Held eller Uheld, og det gør sig særlig gældende i Landbruget. Der er ingen Grund til at dække over, at Landbruget har haft gode Tider; maaske staar vi overfor daarlige Tider, men dem vil jeg haabe, Landbruget er i Stand til at ride af.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-